

Justitsministeren: Naar den ærede Folkethingmand fra Sorø (Alberti) yttrede, at der med dette Forslag ad G. ad 1 om Tasselpenge til Stiftamtmanden paa Island var tilstuet deels at forhøje hans Gage, deels at skaffe ham Midler til at modtage de Fremmede, der komme til Reikjavik, da maa jeg gjøre opmærksom paa, at der ikke derved er tilstuet at forhøje hans Gage. — Retop ved at betegne dette Tillæg, som foreslaaet, til Tasselpenge, er det jo givet, at det ikke bliver et Tillæg til hans Gage. — Han bliver f. Ex. ikke, hvis han skulde blive entlediget, berettiget til at nyde Pension af dette Beløb; altsaa er det ikke paatænkt derved at skaffe ham et Tillæg til hans Gage. Forfaavidt der nu er Spørgsmaal om, hvorvidt et saadant Tillæg er nødvendigt til Tasselpenge eller ikke, da maa jeg gjøre opmærksom paa, at der hvert Aar stadigt ligger ved Reikjavik forskjellige franske Orlogsskibe, hvis Chefer stadigt ere forsynede med Anbefalings skrivelser fra vedkommende danske Consuler til Stiftamtmanden paa Island, og som han paa Grund deraf ikke kan undlade at vise Gæstfrihed. Det er imidlertid ikke alene Cheferne for de franske Skibe, han saaledes maa modtage, men der kommer desuden flere engelske Skibe aarlig til Reikjavik, navnlig de Vacitklubberne i England tilhørende Skibe, som medbringe Passagerer, og hvis Førere og øvrige Personligheder der ombord han ogsaa i Reglen maa modtage i Genhold til de Anbefalings skrivelser, de ligeledes medbringe. Det hænder sig ogsaa undertiden, at Ministrene ere nødsagede til at meddele Rejsende, som komme til Island, Anbefalings skrivelser til Stiftamtmanden, som han altsaa ogsaa maa see hos sig. Jeg maa i den Henseende oplyse, at der fortiden ikke er noget Gæstgiveri i Reikjavik, tidligere har der været et, men det kunde ikke bestaae og maatte derfor nedlægges. Stiftamtmanden kan derfor ikke, saaledes som Tilfældet er hernede i Kongeriget, afvise dem, som komme til ham, men maa modtage dem og sørge for dem, medens de saaledes opholde sig paa Island. Naar den ærede Taler henviser til at indhente Althingets Betænkning over dette Forslag, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Althinget ikke kommer sammen før i

1857, og at denne Henvisning overhovedet ikke vil føre til noget Resultat. Det kan let forudsæes, at Althinget ikke vil tage i Betænkning at anbefale dette Forslag, idet hele Udgiften falder paa Kongeriget og afholdes ikke med en eneste Hvid af selve Island. Jeg kan derfor ikke see, af hvilken Grund Althinget, der selv maa erkende Nødvendigheden af dette Tillæg til Stiftamtmanden, skulde nægte det sin Anbefaling. Det er saa langt fra, at Gagen for Stiftamtmanden paa Island er for høi, at den meget mere, efter som Forholdene nu der have udviklet sig, og sandsynligvis endnu mere ville udvikle sig i Fremtiden, maa ansees for at være for lav. Det er en Kjendsgjerning, at de tidligere Stiftamtænd paa Island sædvanligt have paadraget sig Gjæld ved at opholde sig der som Stiftamtænd. Vel havde de tidligere Amtmænd med Undtagelse af den nærværendes Formand ikke saa høje Gager, men Opholdet var i Reglen dengang meget billigere, end det nu er Tilfældet. Naar endelig den ærede Taler har villet sammenligne Amtmandens Stilling med de øvrige Embedsmænds Stilling i Reikjavik, da taaler disse Embedsmænds Stilling ikke at sammenlignes med hinanden. Stiftamtmanden, som er den første Embedsmand paa Island, repræsenterer, som der er udtalt i Motiverne, Regjeringen paa Island, medens dette ikke er Tilfældet med de øvrige Embedsmænd; dertil kommer, at Amtmandens Forretninger ere langt betydeligere end navnlig Justitiarius og Assessorernes i den islandske Overret. Dertil maa der naturligvis ogsaa tages Hensyn, og hvad Biskoppen angaaer, da boer han ikke i Reikjavik, men i Nærheden deraf. Vel er det paatænkt, at han i sin Tid skal flytte til Reikjavik, men det er ogsaa paatænkt, at han i saa Fald skal have en højere Gage, navnlig et Beløb til Huusleie.

Hvad det under Nr. 11 omhandlede Uendingsforslag angaaer, maa jeg tillade mig at oplyse, at tidligere har altid Hovedreparationer ved Amtmandsboligen paa Island været afholdte af Statskassen, og det er noget Extraordinært, at der nu foreslaaes, at Embedsmanden skal afdrage det Beløb, som nu vil medgaae til Udbedring af Embedsboligen, ved at